

1. **ชุดโครงการวิจัย** : วิจัยและพัฒนาการผลิตพืชเศรษฐกิจเฉพาะพื้นที่ภาคใต้ตอนบน
2. **โครงการวิจัย** : วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตจำปาตะไคร้ในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน
กิจกรรม : สำรวจ และศึกษาเชื้อพันธุ์จำปาตะไคร้ในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน
3. **ชื่อการทดลอง (ภาษาไทย)** : เปรียบเทียบพันธุ์จำปาตะไคร้ในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน
ชื่อการทดลอง (ภาษาอังกฤษ) : Champedak (*Artocarpus integer* Merr.) Varietal Trial in the Upper Southern Part of Thailand
4. **คณะผู้ดำเนินงาน**
 - หัวหน้าการทดลอง** : นางสาวภาวิณี คามวุฒิ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง
 - ผู้ร่วมงาน** : นายสมชาย ทองเนื้อห้า ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง
5. **บทคัดย่อ**

จำปาตะไคร้เป็นพืชป่าที่ขึ้นกระจายในท้องถิ่นภาคใต้มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Artocarpus integer* (Thunb.) Merr. วงศ์ Moraceae เป็นไม้ยืนต้นลักษณะคล้ายขนุน ลำต้นสีน้ำตาลและมักมีจุดสีขาวตลอดทั้งต้น ใบและผลของจำปาตะไคร้คล้ายขนุนเช่นกัน ใบจะมีปุยขนสั้นๆ หากจับดูจะรู้สึกกระคายมือ ส่วนลักษณะผลนั้นรูปทรงยาวบ้างสั้นบ้าง ขึ้นอยู่กับสายต้น สีผิวเปลือกเมื่อแก่ใกล้จะสุกมีสีเหลืองอมส้ม ลักษณะของสียวงมีหลายสีด้วยกัน เช่น สีเหลืองทอง เหลืองอ่อน เหลืองอมส้ม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสายต้น ส่วนรสชาติหวานหอม และหวานแหลม สภาพการทำสวนมักจะปลูกผสมร่วมกับไม้ผลชนิดอื่นๆ และเป็นสวนที่เก่าแก่ปลูกมาตั้งแต่ดั้งเดิม มีพันธุ์หลากหลายเนื่องจากปลูกโดยใช้เมล็ด ดังนั้นศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง จึงได้ทำการสำรวจและศึกษาแหล่งปลูกและสายต้นพันธุ์ดีจากสวนเกษตรกร จากแหล่งปลูกต่างๆ ในภาคใต้ตอนบน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 - 2556 ทำการบันทึกประวัติพันธุ์จำนวน 140 สายต้น (Clone) พบว่า มีจำปาตะไคร้ผ่านการคัดเลือกจำนวน 10 สายต้น (Clone) จากพื้นที่จังหวัดระนอง พังงา และนครศรีธรรมราช ที่มีคุณลักษณะที่ดีเป็นที่ต้องการของตลาด โดยนำสายต้นเหล่านี้ปลูกทดสอบเพื่อศึกษาการเจริญเติบโต การให้ผลผลิต และคุณภาพของผลผลิต จากการปลูกทดสอบการเจริญเติบโต พบว่ามีความแตกต่างกันในแต่ละสายต้น โดยสายต้น รน.10 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นมากที่สุดคือ 1.80 เซนติเมตร รองลงมาคือสายต้น รน.8 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น 1.09 เซนติเมตร และสายต้น รน.2 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นน้อยที่สุดคือ 0.75 เซนติเมตร ความสูงพบว่า สายต้น รน.10 มีความสูงมากที่สุดคือ 95.60 เซนติเมตร รองลงมาคือสายต้น รน.8 มีความสูง 81.18 เซนติเมตร และสายต้น รน. 9 มีความสูงน้อยที่สุดคือ 34.78 เซนติเมตร

Abstract

Cempedak is a wild plant which is wide-spread in Southern of Thailand. The scientific name is *Artocarpus integer* (Thunb.) Merr., and family name is Moraceae. Cempedak is a perennial plant is similar to a jackfruit tree. The stems are brown and there are white spots on the trees. The leaves and fruit of Cempedak are homogenous jackfruits. The hair of leaves is fluffy and short. There could be irritant by touching the leaves of Cempedak. The shapes of fruit can be short or long term, depending on the species. When it is ripe, the peel color becomes yellow to almost orange. Pure color characteristic of many colors, such as yellow, gold, orange, yellow, light yellow, depending on the species. The taste is sweet and very sweet. Cempedak is often grown mixed with other fruits in the garden where is the oldest cultivated since the original wide range of varieties grown by seed. Thus, Ranong Agricultural Research and Development Center has been doing the survey and study of plant varieties in the garden by farmers from various plant sources in the upper South since 2010 - 2013 by the number of 140 clones. The results are shown by the selection of Cempedak is qualified 10 clones from Ranong, Phangnga and Nakhon Si Thammarat as the qualities as the market demand. The result from the planting to test growth, yield and quality of products were found to be different in clones. Number of Ranong 10 has a trunk diameter is 1.80 cm. Number of Ranong 8 has a trunk diameter 1.09 cm. And Number of Ranong 2 has a trunk diameter at minimum 0.75 cm. Height of Cempedak, Number of Ranong 10 has the highest is 95.60 cm, Number of Ranong 8 is height 81.18 cm. and Number of Ranong 9 is height of 34.78 cm at minimum.

6. คำนำ

จำปาตะ เป็นพืชที่จัดอยู่ในวงศ์ (Family) Moraceae มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Artocarpus integer* (Thunb.) Merr. มีชื่อสามัญว่า Champedak ชาวใต้เรียกสั้นๆ ว่า “จำตะ” เป็นพืชป่าที่ขึ้นกระจายอยู่ทั่วไปในป่าแถบภาคใต้ของประเทศไทย มาเลเซีย บรูไน และอินโดนีเซียและพม่า (Coronel and Verheij, 1992) มีลักษณะใบสีเขียว หน้าใบเป็นมัน ตามกิ่งอ่อนมีขนอ่อนขึ้นคลุมรอบผลคล้ายกับขนุน แต่มีขนาดเล็กกว่า ผลกลมยาวคล้ายผลฟัก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางผล 12-15 เซนติเมตร ยาว 25-30 เซนติเมตร เปลือกบาง ผลดิบเปลือกแข็ง มียางสีขาวขุ่นแทรกซึมอยู่ตามเปลือก ผลสุกเปลือกนิ่มและมียางน้อยลง เนื้อยวงเหลว รสหวานแหลม มีกลิ่นหอมมากกว่าขนุน ในแต่ละยวงมีเมล็ด 1 เมล็ด จำปาตะเจริญเติบโตได้ดีในดินร่วน ดินเหนียวปนทราย ดินร่วนปนทราย ที่มีอินทรีวัตถุสูง มีความชุ่มชื้น ปริมาณการกระจายของฝนควรกระจายสม่ำเสมอตลอดปี การปลูกใช้ระยะ 8-10 x

8-10 เมตร จะปลูกได้ถึงไร่ละ 16-25 ต้น จะให้ผลผลิต ประมาณ 150-200 ผล/ต้น จำปาตะส่วนใหญ่มีจำหน่ายในตลาดท้องถิ่นตามฤดูกาล ในอดีตที่ผ่านมาจำหน่ายเป็นผล ราคาผลละ 10-15 บาท แต่ในปัจจุบันจำหน่ายราคากิโลกรัมละ 25 บาท

ฤดูกาลให้ผลผลิตของจำปาตะอยู่ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคม ผลผลิตสามารถบริโภคสดและแปรรูปเป็นจำปาตะทอด โดยยวงเนื้อของจำปาตะพร้อมเมล็ดนำมาชุบแป้งทอดคล้ายกล้วยแขก เนื้อแป้งกรอบ หอมเนื้อจำปาตะและมันด้วยเมล็ดที่สุกเนื้อล่อน จำปาตะรับประทานยวงเนื้อสดๆ รสหวานจัด ลักษณะเนื้อละเอียด กลิ่นหอมแรง ส่วนเมล็ดอาจนำไปต้มรับประทานหรือนำมาแกงไตปลาได้ สำหรับสรรพคุณทางสมุนไพร จำปาตะมีเส้นใยแบบละลายน้ำ ซึ่งเป็นเส้นใยที่สามารถขับไขมันและสารพิษออกจากร่างกาย นอกจากนี้ยังมีเบต้าแคโรทีน และน้ำตาลสูง เนื้อผลอ่อน ช่วยฝาดสมาน แก้ท้องเสีย เนื้อผลสุก บำรุงกำลัง เป็นยาระบาย ส่วนเมล็ด ช่วยขับน้ำนมในสตรีหลังคลอด และบำรุงร่างกาย นอกจากนี้ แกน เปลือก และขังของจำปาตะยังสามารถนำมาใช้ในการสกัดสารเพคตินที่มีความใกล้เคียงกับเพคตินที่ขายหรือเพคตินที่สกัดจากผิวส้ม (นัยทัศน์, 2530 ; อนุชิต และอรุณพร, 2534) ซึ่งสามารถนำไปใช้ในทางเภสัชกรรม

ในปี 2554 - 2556 ที่ผ่านมา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระยอง ได้ทำการสำรวจและศึกษาสายต้นจำปาตะในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน โดยการบันทึกประวัติพันธุ์ตามลักษณะทางพฤกษศาสตร์ จำนวน 140 สายต้น (Clone) ที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกจำนวน 10 สายต้น (Clone) มีคุณลักษณะที่ดีเป็นที่ต้องการของตลาด จากพื้นที่จังหวัดระยอง พังงา และนครศรีธรรมราช ซึ่งจังหวัดระยองมีพื้นที่ปลูกมากที่สุด มีสายต้นดีพบในสวนของนายนิรุทธิ์ บุญส่งเสริมสุข, นางจันทร์ ชุ่มชื่น และนายสงวน พึ่งแย้ม จังหวัดพังงามีสายต้นดีได้แก่ พันธุ์ยมทอง ในสวนของนายเชาว์ ก่อสุข พันธุ์สายน้ำผึ้งในสวนของนายเตียน ภมรานนท์ และพันธุ์ทองตาปานในสวนของนายจรัญ หนูนุ้ย จังหวัดนครศรีธรรมราช พบสายต้นดีในสวนของนายสวิส กำจรฤทธิ์ และนายณรงค์ ยอดผกา (ก้องกษิต และคณะ, 2556) โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระยอง ทำการเปรียบเทียบพันธุ์จำปาตะในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน โดยนำทั้ง 10 สายต้น มาปลูกทดสอบเพื่อศึกษาการเจริญเติบโต การให้ผลผลิต และคุณภาพของผลผลิตต่อไป (ภาพที่ 1)

7. วิธีดำเนินการ

- อุปกรณ์

1. พันธุ์จำปาตะที่คัดเลือกลักษณะดีด้านคุณภาพผลผลิตจากแหล่งต่างๆ ในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน จำนวน 10 สายต้น (Clone)
2. ปุ๋ยสูตร 15-15-15, ปุ๋ยคอก และปุ๋ยร็อคฟอสเฟต (0-3-0)
3. สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช
4. ป้ายแปลงทดลอง
5. หลักแปลงทดลอง

6. สี, พู่กัน
7. ตลับเมตร
8. ไม้ชะมบ
9. เวอร์เนียร์คาลิปเปอร์
10. วัสดุการเกษตรและวัสดุปฏิบัติการอื่นๆ

- วิธีการ การทดลองเปรียบเทียบพันธุ์จำปาตะในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน วางแผนการทดลองแบบ Randomized Completely Block Design (RCBD) 10 กรรมวิธี 10 ซ้ำ

กรรมวิธี คือ พันธุ์จำปาตะที่คัดเลือกจากจังหวัดระนอง พังงา และนครศรีธรรมราช จำนวน 10 สายต้น (10 กรรมวิธี) ได้แก่ รน.1, รน.2, รน.3, รน.4, รน.5, รน.6, รน.7, รน.8, รน.9 และ รน.10

ซ้ำ คือ แปลงย่อย (plot) แต่ละกรรมวิธีทำการทดลองซ้ำละ 1 ต้น/แปลงย่อย (Single - tree plots)

พื้นที่ปลูกจำนวน 5 ไร่ ภายในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง โดยโค่นล้มแปลงยางพาราเก่าที่ไม่ให้ผลผลิตแล้ว ทำการโค่น เมา ไถพรวน ปักชะมบ ใช้ระยะปลูก 8X8 เมตร ตามแผนการทดลอง โดยใช้ต้นกล้าพันธุ์ดีที่ได้จากการขยายพันธุ์ด้วยวิธีการเสียบยอด อายุ 2 เดือน จำนวน 10 สายต้น (clone) รวมทั้งสิ้น 100 ต้น รองกันหลุมด้วยร็อคฟอสเฟต (0-3-0) หลังจากทำการปลูก ใส่ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ทุกๆ 3 เดือน ในฤดูแล้งให้น้ำโดยใช้สายยางรดน้ำ การกำจัดวัชพืชใช้วิธีการตัดสลับกับการพ่นสารกำจัดวัชพืช ต้นกล้าพันธุ์ดีจำนวน 10 สายต้น ได้แก่

Tr1 = รน. 1 (นายนายนิรุทธิ์ บุญส่งเสริมสุข)	สายต้นจังหวัดระนอง
Tr2 = รน. 2 (นายสงวน พึ่งแย้ม)	สายต้นจังหวัดระนอง
Tr3 = รน. 3 (นางจันทรา ชุ่มชื่น)	สายต้นจังหวัดระนอง
Tr4 = รน. 4 (นายสวิส กำจรฤทธิ์)	สายต้นจังหวัดนครศรีธรรมราช
Tr5 = รน. 5 (นายสวิส กำจรฤทธิ์)	สายต้นจังหวัดนครศรีธรรมราช
Tr6 = รน. 6 (นายณรงค์ ยอดผกา)	สายต้นจังหวัดนครศรีธรรมราช
Tr7 = รน. 7 (นายณรงค์ ยอดผกา)	สายต้นจังหวัดนครศรีธรรมราช
Tr8 = รน. 8 (นายเตียน ภมรานนท์)	สายต้นจังหวัดพังงา
Tr9 = รน. 9 (นายจรัญ หนูน้อย)	สายต้นจังหวัดพังงา
Tr10 = รน. 10 (นายเชาว์ ก่อสุข)	สายต้นจังหวัดพังงา

หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกสายต้นจำปาตะดังนี้

- รูปทรงของผล ทรงยาว ประมาณ 30-40 เซนติเมตร
- น้ำหนักผล ประมาณ 2-5 กิโลกรัมต่อผล

- ความหนาของเปลือก ประมาณ 1-1.5 เซนติเมตร
- ความหนาแน่นของเนื้อ ปริมาณเนื้อต่อผลประมาณ 25-30 % ต่อน้ำหนัก
- สีของยวง เหลืองทอง สีเหลือง
- ความหวานประมาณ 25-30 องศาบริกซ์ ($^{\circ}$ Brix)

การบันทึกข้อมูล

1. การเจริญเติบโตทางลำต้น

- ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น วัดเหนือรอยเสียบยอด 3 เซนติเมตร ทุกๆ 6 เดือน
 - ความสูงของต้นจำปาตะ วัดเหนือรอยเสียบยอด 3 เซนติเมตร ทุกๆ 6 เดือน
 - เวลาและสถานที่ เริ่มต้น ตุลาคม 2553 - สิ้นสุด กันยายน 2558
- สถานที่ทำการทดลอง ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง

8. ผลการทดลองและวิจารณ์

การเจริญเติบโตทางลำต้น

การบันทึกข้อมูลการเจริญเติบโต พบว่า ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น เมื่อต้นจำปาตะอายุ 15 เดือน มีความแตกต่างกันในแต่ละสายต้นโดยสายต้น รน. 10 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นมากที่สุดคือ 1.80 เซนติเมตร รองลงมาคือสายต้น รน.8 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น 1.09 เซนติเมตร และจำปาตะสายต้น รน.2 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นน้อยที่สุดคือ 0.75 เซนติเมตร (ตารางผนวกที่ 1) ความสูงของต้น มีความแตกต่างกันในแต่ละสายต้น โดยสายต้น รน.10 มีความสูงมากที่สุดคือ 95.60 เซนติเมตร รองลงมาคือสายต้น รน.8 มีความสูง 81.18 เซนติเมตร และจำปาตะสายต้น รน.9 มีความสูงน้อยที่สุดคือ 34.78 เซนติเมตร (ตารางผนวกที่ 2)

การปลูกจำปาตะส่วนใหญ่เป็นสวนผสมปลูกหลังบ้านร่วมกับพืชอื่น และการขยายพันธุ์ส่วนใหญ่ปลูกด้วยเมล็ดทำให้มีการแปรปรวนของพันธุ์แตกต่างกัน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลการเปรียบเทียบการเจริญเติบโตทางลำต้นของต้นจำปาตะที่ขยายพันธุ์ด้วยวิธีการเสียบยอด เมื่ออายุ 15 เดือน สายต้น รน.10 เป็นสายต้นที่มีการเจริญเติบโตดีที่สุดทั้งขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางและความสูงของต้น

โรคและแมลง

1. โรค ไม่พบ
2. แมลงศัตรูพืช พบหนอนเจาะลำต้น ลักษณะการทำลาย ทำความเสียหายให้กับต้นจำปาตะ เข้าทำลายบริเวณลำต้นหรือกิ่งหลักทำให้ลำต้นเป็นแผล โดยหนอนจะกัดกินเนื้อไม้อยู่ด้านใน บริเวณแผลจะมีน้ำไหลออกมา ถ้าเข้าทำลายที่กิ่งจะทำให้กิ่งหัก

9. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

การเปรียบเทียบสายต้นจำปาตะไคร้ในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน จำนวน 10 สายต้น (Clone) ที่นำมาปลูก เปรียบเทียบพันธุ์ในแปลงทดลองของศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง พบว่า การเจริญเติบโต มีความแตกต่างกันในแต่ละสายต้น โดยสายต้น รน.10 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นมากที่สุดคือ 1.80 เซนติเมตร รองลงมาคือสายต้น รน.8 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น 1.09 เซนติเมตร และสายต้น รน.2 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นน้อยที่สุดคือ 0.75 เซนติเมตร (ภาพที่ 2) ความสูงพบว่า สายต้น รน.10 มีความสูงมากที่สุดคือ 95.60 เซนติเมตร รองลงมาคือสายต้น รน.8 มีความสูง 81.18 เซนติเมตร และสายต้น รน.9 มีความสูงน้อยที่สุดคือ 34.78 เซนติเมตร (ภาพที่ 3)

10. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

- สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ
- เกษตรกรมีจำปาตะไคร้ดีเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ภาคใต้
- องค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตจำปาตะไคร้ในพื้นที่ภาคใต้
- ได้แปลงรวบรวมพันธุ์และพันธุ์จำปาตะไคร้ เพื่อขยายพันธุ์ให้เกษตรกรปลูกเป็นการค้าต่อไป

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกจำปาตะไคร้ บุคลากรหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ เอกชน และผู้สนใจ

11. คำขอขอบคุณ

คณะที่มิวิจัยขอขอบพระคุณ คุณสุรภิตติ ศรีกุล ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการผลิตพืชที่เหมาะสมกับพื้นที่ภาคใต้ตอนบน (สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7) ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการทดลองครั้งนี้ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง ตลอดจนเกษตรกรผู้ปลูกจำปาตะไคร้ในพื้นที่จังหวัดระนอง พังงา และนครศรีธรรมราช ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานจนสำเร็จเป็นอย่างดี

12. เอกสารอ้างอิง

- ก้องกษิต สุวรรณวิหค. 2557. สำรองและศึกษาเชื้อพันธุ์จำปาตะไคร้ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน. ใน : ประชุมสัมมนาวิชาการประจำปี 2557. โดยสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7 กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ณ โรงแรมเดอะกรีนเนอรี รีสอร์ท เขาใหญ่ วันที่ 1-3 พฤษภาคม 2557 นครราชสีมา. หน้า 1-9.
- นัยทัศน์ ภูศรีธัญญ์. 2530. ศึกษาการสกัดเพคตินจากส่วนเหลือใช้ของจำปาตะไคร้. *สงขลานครินทร์*, 9 หน้า
- อนุชิต พลับรู้งการ และ อรุณพร อิฐรัตน์. 2534. สมบัติทางเคมีและกายภาพของสารสกัดคาร์โบไฮเดรตจากเปลือกด้านในขนุนและจำปาตะไคร้. *สงขลานครินทร์*, 12, 3 - 4.

Coronel, R.E. and E.W.M, Verhetj. 1992. Edible fruits and nut. PP.91-94. In Plant Resources of SouthEast Asia.No.2.PUDOC, Wageningen.

13. ภาคผนวก

ตารางผนวกที่ 1 การเจริญเติบโต ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นจำปาตะสายต้นต่างๆ

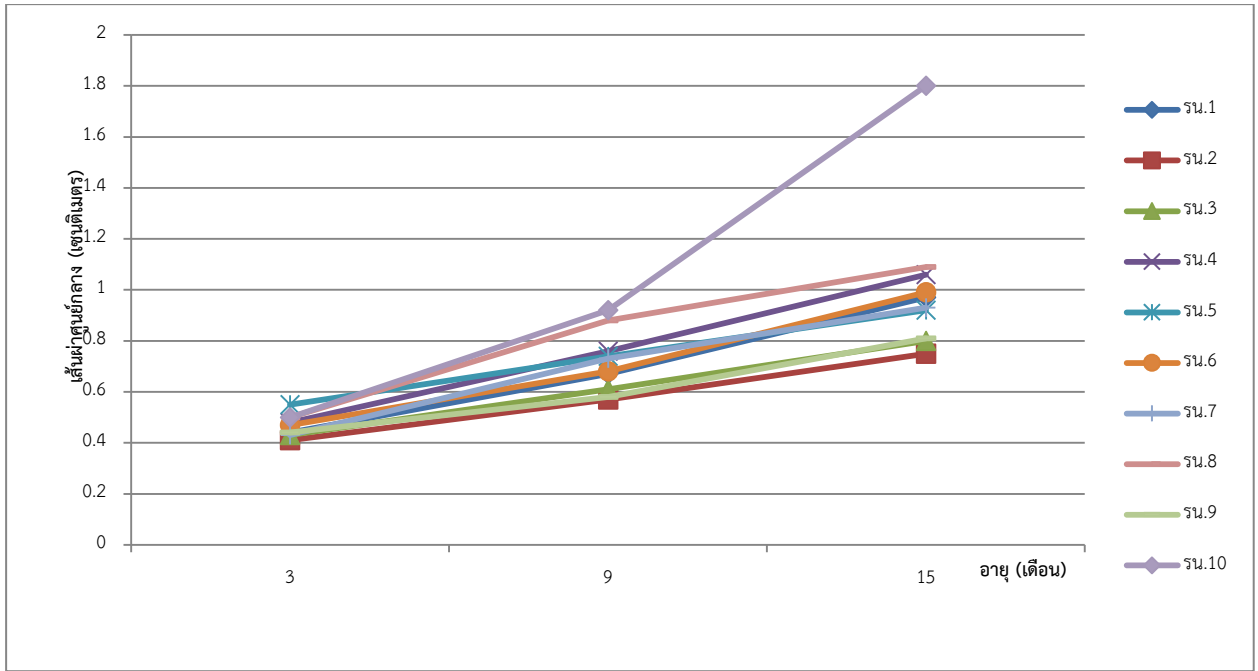
สายต้น (Clone)	สถานที่เก็บ	ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น (เซนติเมตร)		
		3 เดือน	9 เดือน	15 เดือน
รณ. 1	อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง	0.44	0.67	0.97
รณ. 2	อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง	0.41	0.57	0.75
รณ. 3	อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง	0.43	0.61	0.80
รณ. 4	อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช	0.48	0.76	1.06
รณ. 5	อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช	0.55	0.74	0.92
รณ. 6	อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช	0.47	0.68	0.99
รณ. 7	อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช	0.43	0.73	0.93
รณ. 8	อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา	0.50	0.88	1.09
รณ. 9	อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา	0.44	0.58	0.81
รณ. 10	อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา	0.50	0.92	1.80

ตารางผนวกที่ 2 การเจริญเติบโต ความสูงของต้นจำปาตะสายต้นต่างๆ

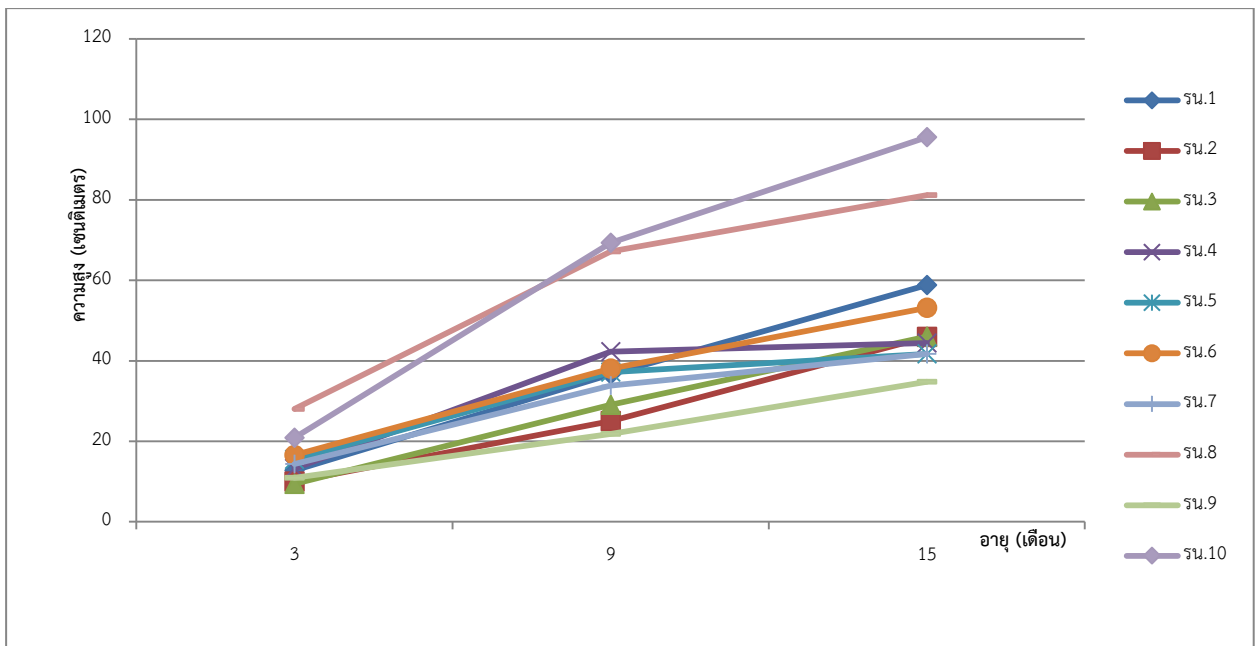
สายต้น (Clone)	สถานที่เก็บ	ความสูง (เซนติเมตร)		
		3 เดือน	9 เดือน	15 เดือน
รณ. 1	อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง	12.72	36.61	58.83
รณ. 2	อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง	9.94	25.00	45.94
รณ. 3	อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง	9.40	29.10	46.05
รณ. 4	อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช	13.25	42.25	44.41
รณ. 5	อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช	15.43	37.18	41.75
รณ. 6	อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช	16.60	38.05	53.15
รณ. 7	อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช	14.33	33.83	41.72
รณ. 8	อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา	28.06	67.18	81.18
รณ. 9	อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา	10.92	21.85	34.78
รณ. 10	อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา	20.90	69.30	95.60

ภาพที่ 1 แผลงทดสอบสายต้นจำปาตะ จำนวน 10 สายต้น

ภาพที่ 2 กราฟแสดงขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นจำปาตะ

ภาพที่ 3 กราฟแสดงความสูงของต้นจำปาตะ